

ТЕЛЕ

№ 12 (1410)
23 березня 2023

ЕКСПРЕСС

Інформаційно-рекламний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

сумки та аксесуари
ATTRIBUTE

СОНЦЕЗАХИСНІ ОКУЛЯРИ

ВЕСНА-ЛІТО 2023

сумки
валізи
ремені
гаманці
парасолі

@attribute_sumki

Чекаємо на вас за адресами:

📍 просп. Героїв Дніпра, 42

📍 вул. Миру, 25 ТЦ

НОВИНИ КОРОТКО

На літній час

Перехід на літній час проводять щорічно в останню неділю першого весняного місяця. У 2023 році це 26 березня. Годинник переводять на одну годину вперед о 4:00.

Смартфони, розумні годинники та інша сучасна техніка переходять на новий час автоматично. Але деякі старі кнопкові телефони, а також механічні годинники потрібно переводити вручну.

Весняні канікули

Весняні канікули в загальноосвітніх закладах Горішніх Плавнів триватимуть із 27 березня до 2 квітня включно.

Лебеді на воді

У Горішніх Плавнях відбувся випуск лебедів, які перебували на зимованні, на воду. Відтепер на парковому озері глатимуть три дорослі птахи. Усі вони з

різних місць зимування. Знайомство птахів пройшло добре, конфліктів не виникло.

Тепер справа за мешканцями та гостями міста. Велике прохання не ображати птахів і не годувати їх хлібом! Можна пригощати тільки крупами, овочами та зеленню.

Результати роботи «Калини»

Під час засідання виконкому після презентації директорки ТЦСО «Калина» Надії Сакун про діяльність закладу впродовж 2022 року міський голова додав, що задоволений тим, як працює центр. А зроблено й справді чимало, враховуючи надскладні умови роботи під час воєнного стану, в яких працівникам закладу вдалося продовжити надавати послуги людям похилого віку та особам з інвалідністю.

Так, головними пріоритетами в роботі колективу стали підтримка Збройних сил України, допомога внутрішньо переміщеним особам, вивчення та задоволення потреб отримувачів послуг, у тому числі членів сімей загиблих, поранених воїнів. Разом із підопічними працівники «Калини» сплели для воїнів ЗСУ близько 600 пар шкарпеток, 70 килимків; збирали продукти харчування, теплі речі, баночки для окопних свічок, засоби гігієни, перев'язувальний матеріал та ліжка. Брالی участь у формуванні та перевезенні гуманітарної допомоги для ВПО.

2200 внутрішньо переміщених осіб різного віку скористалися банком одягу та речей домашнього вжитку, створеним у центрі. Для переселенців працівники терцентру виготовили 120 подушок. 269 ВПО пенсійного віку та з інвалідністю отримали послуги догляду вдома, денного догляду та натуральної допомоги, транспортні послуги.

У приміщенні територіального центру було розгорнуто пункт обігріву для надання допомоги людям у період значного пониження температури повітря та погіршення погодних умов. Від початку роботи пункту надано 655 обідів, 55 одиниць одягу.

Загалом торік надано соціальних послуг 5370 особам, з них 939 особам з інвалідністю, 161 ветерану війни, 10 членам

сімей загиблих, 21 члену сімей учасників антитерористичних операцій, 269 ВПО, 44 особам, постраждалим внаслідок аварії на ЧАЕС, 1141 ветерану праці. Найбільш затребуваними були й залишаються соціальні послуги догляду вдома та паліативного догляду - торік їх отримали 935 та 56 осіб відповідно.

На даний час в установі існує потреба в ремонті системи водовідведення з даху, в капітальному ремонті системи опалення, у проведенні ремонтів кабінетів та коридорів, заміни навісів над ганками.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Газета «Телеекспрес»

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 12 дата виходу 23.03.2023 Наклад 1000 Замовлення № 350

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телеекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 54

Тел. (05348) 44500, 067-300-2752 E-mail: teleexpress@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»

м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Реєстраційне свідоцтво ПЛ-738 от 20.02.2006 р.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації,

точність наведених фактів. У телепрограмі можливі зміни.

Використання матеріалів тільки з дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

Е-рецепти: є нюанси

До кінця березня аптечні мережі Полтавщини мають перейти на продаж рецептурних ліків за електронними рецептами. Чи готові місцеві аптеки й лікувальні заклади перейти на новий рівень роботи?

За роз'ясненнями щодо нових правил та з приводу готовності лікувальних закладів міста випускати саме електронні рецепти ми звернулися до начальника управління охорони здоров'я Віктора Дудника. Він пояснив, що цей процес доволі непростий і потребує часу для повноцінного впровадження.

Механізм відпрацьований

Очільник управління охорони здоров'я наголосив, що принцип дії електронних рецептів схожий на принцип придбання ліків за програмою «Доступні ліки», тож місцеві лікарі добре знають, як призначати препарати саме таким чином. Для цього потрібно підключитися до електронної системи охорони здоров'я (ЕСОЗ). Нині з нею працюють більш як тисяча медичних закладів, у тому числі й лікувальні заклади Горішніх Плавнів, та понад 650 аптек Полтавщини.

У разі тривалого лікування хронічних захворювань або ж у разі потреби продовжити лікування чи профілактику повторний електронний рецепт на потрібні препарати можна буде отримати, звернувшись до свого сімейного лікаря дистанційно. Для цього в системі попередньо обов'язково має бути зафіксоване перше призначення від вашого лікаря. Так електронні рецепти завжди будуть доступні у вашому смартфоні.

У Міністерстві охорони здоров'я наголошують, що за допомогою впровадження електронного документа на відпуск всіх рецептурних ліків хочуть посилити контроль за продажем препаратів в ап-

теках відповідно до євроінтеграційних процесів.

«Так ми трансформуємо весь процес призначення рецептурних ліків за допомогою сучасних та ефективних цифрових інструментів, які успішно реалізовано в найкращих світових практиках. Це дозволить підсилити контроль за їх відпуском. Адже лише медичний спеціаліст на базі клінічних протоколів може підібрати лікування, яке буде ефективним та водночас безпечним для пацієнта, а також запобігти можливим негативним наслідкам самолікування», - прокоментувала заступниця міністра охорони здоров'я з цифрової трансформації Марія Карчевич.

Час іще є

Відпуск ліків за рецептом вводиться поступово. Запровадження електронного рецепта планували розпочати з квітня 2022 року, однак через війну рішення відтермінували. Перший етап введення електронного рецепта розпочався торік у серпні - на антибіотики. Другий, з 1 листопада, - на наркотичні засоби. Третій чекаємо у 2023 році - на всі рецептурні препарати.

- Навряд чи з 31 березня все запрацює так, як планується, оскільки дотепер залишається ще чимало запитань, - наголосив Віктор Дудник. - Поки діє воєнний стан, у деяких аптеках Горішніх Плавнів можна й досі купувати антибіотики без електронного й навіть паперового рецепта. Відповідальність аптек за відпуск рецептурних препаратів без елек-

тронного рецепта передбачена чинним законодавством, але штрафи за недотримання цієї норми під час воєнного стану нараховуватися не будуть.

Тим більше, що в разі відсутності світла чи зв'язку в медичному закладі лікар може випускати рецепт на спеціальному паперовому бланку.

До переліку рецептурних препаратів належать антибіотики, протисудомні засоби, гормональні препарати (зокрема й протизаплідні), препарати для лікування артеріального тиску, серцевих хвороб, зареєстровані в Україні.

Деякі ліки проти болю, кашлю чи заспокійливі також можуть належати до препаратів, відпуск яких має здійснюватися виключно за рецептом лікаря. Щоб продовжити їх купувати, потрібно звернутися до лікаря.

Є нюанс

До переліку рецептурних медикаментів включено й протизаплідні засоби. Та ефективність контрацепції після статевого акту обернено пропорційна часу, що минув з моменту інтимної близькості. Найбільша ймовірність запобігання вагітності настає в перші 12 годин після статевого акту. При пошкодженні інших засобів контра-

Виписати е-рецепт можуть лікарі всіх спеціальностей державних, комунальних чи приватних клінік або ж лікарі-ФОПи. Для цього закладу не потрібно укладати договір із НСЗУ.

цепції або після примусового статевого акту лише ці засоби можуть допомогти в запобіганні вагітності. Та навряд чи в такій ситуації жінка може фізично встигнути впродовж 12 годин потрапити до лікаря, а потім - до аптеки, щоб придбати таблетку. На думку експертів, це пониження прав жінки, яка особисто має право вирішувати, вагітніти їй чи ні.

- Включення протизаплідних засобів до переліку рецептурних медикаментів - непродумане питання. На мою думку, контрацептиви мають відпускатися без рецепта, - додав Віктор Дудник. - Тут явно прослідковується дискримінація щодо жінок.

Наталка ВЕРЕМЧУК

ІЗ СЕСІЙНОЇ ЗАЛИ

Засідання сесії Горішньоплавнівської міської ради 21 березня пройшло за скороченою процедурою. Після вшанування хвилиною мовчання горішньоплавнян, які віддали свої життя в боях за цілісність нашої держави, 25 депутатів einstайно ухвалили рішення, покликани покращити життєдіяльність нашої громади.

Героям Слава!

Дружині й сину старшого солдата В'ячеслава Кіндера вручено державну нагороду - орден «За мужність III ступеня», присвоєний посмертно. Чоловік брав участь в АТО на території Донецької та Луганської областей на посаді снайпера. Призваний по мобілізації 24 лютого 2022 року на посаду навідного оператора. Виявивши стійкість і мужність у боях за цілісність Батьківщини, загинув 18 червня 2022 року від отриманих поранень, несумісних із життям, поблизу населеного пункту Новобахмутівка Донецької області.

Депутати хвилиною мовчання вшанувати пам'ять героя. Син Дмитро отримав нагороду зі словами: «Слава Україні!» Присутні, ледь стримуючи сльози, хором відповіли: «Героям слава!»

Гуртожиток для ВПО

Депутати надали згоду департаменту житлово-комунального господарства на розробку, погодження й затвердження проєктної документації стосовно будівництва гуртожитку на 400 місць для тимчасово переміщених осіб у с. Салівка.

Небезпечні місця виявлять

Для вдосконалення дорожніх умов, організації більш безпечного дорожнього руху ДЖКГ спільно з КП «СпецЕко» виявлятимуть, перевірятимуть, оцінюватимуть інформацію щодо аварійно-небезпечних ділянок концентрації дорожньо-транспортних пригод на вулицях і дорогах громади.

- Ми вже розробили порядок, згідно з яким будемо тримати на контролі це питання, - додав директор ДЖКГ Петро Василіук. - Необхідність вживати відпрацьовані заходи на певній ділянці дороги виникає тоді, коли на ній зафіксовано більше трьох випадків ДТП із летальними випадками. Тоді на таких ділянках усуватимуться недоліки. Потому ж комісійно ухвалюватиметься рішення про видалення цієї локації з переліку об'єктів, небезпечних для дорожнього руху.

Міський голова Дмитро Биков погодився, що це питання дійсно важливе:

- Дуже велика кількість людей травмується й гине на дорогах, тож маємо по-

силити контроль за рухом та аварійно-небезпечними ділянками.

Стипендії кращим

Призначено стипендії провідним спортсменам міста з олімпійських видів спорту на 2023 рік. Виплати здійснюються з 1 січня поточного року в межах виділених коштів. Стипендії, призначені в розмірі від 500 до 1700 грн, отримують 32 спортсмени з Горішніх Плавнів.

За новими правилами

Присутні внесли зміни до міської Програми «Забезпечення зубного протезування пільгової категорії населення на 2021-2023 роки». Так, зубопротезуван-

ня на пільгових умовах (за винятком зубопротезування із дорогіших металів і прирівняних до них матеріалів, кераміки, металокераміки, цільнолитих, металопластмаси, нітрит-титанового покриття, бюгельного протезування, імплантантів) передбачається для осіб похилого віку, які обслуговуються в порядку черговості.

Гранична сума, що виділяється на безоплатне пільгове протезування однієї особи пільгової категорії при втраті зубів, дорівнює тарифу на повний знімний протез (пластинковий з корекцією протеза) з пластмасовими зубами, затверджений рішенням виконавчого комітету Горішньоплавнівської міської ради від 12 липня 2022 року № 140. Сума, що перевищує встановлений ліміт з оплати за отриманими ортопедичні послуги, сплачується пацієнтом до каси підприємства.

Переоснащенню бути

Депутати схвалили договір про грант між Північною екологічною фінансовою корпорацією (НЕФКО) та Горішньоплавнівською міською радою. Основною умовою договору № NEFCO-2019-166 від 7 лютого 2023 р. є фінансування проєкту «Технічне переоснащення об'єктів водопостачання в Горішніх Плавнях з підвищенням енергоефективності їхньої роботи». Розмір гранту становить до 415 442 євро. Це ті кошти, що надавалися ВУВКГ в якості кредиту, однак тепер НЕФКО винайшло можливість надати їх для завершення реалізації інвестиційного проєкту. Виплати за договором про грант здійснюються НЕФКО лише безпосередньо підрядникам.

- Маємо багаторічний досвід плідної співпраці з НЕФКО, - нагадав Дмитро Биков. - Приємно, що наші добрі західні партнери довіряють нам і надають значні кошти в якості безповоротної фінансової допомоги для реалізації проєкту, що триває вже кілька років.

Виконання заходів інвестиційного проєкту доручене замовнику робіт - ВУВКГ.

Після обговорення питання очільник міста запропонував у квітні представникам депутатського корпусу відвідати котельню «Теплоенерго» й водопідйоми ВУВКГ, щоб наочно побачити результати модернізації та впровадження заходів з енергоефективності на цих об'єктах, зокрема й завдяки прийняттю де-

Зберегти те, що маємо

У минулому житті початок весни зазвичай знаменувався бурхливими роботами на вулицях міста. Та з початку повномасштабного вторгнення росіян комунальники Горішніх Плавнів, як і більшість українців, поки що не будують відновлювальних планів. На порядку денному - зберегти те, що маємо.

Військовою агресією сусідня федерація намагалася знищити нашу країну. Та виявилось, що більшість із нас не лише не здалась, а й спромоглася, похитнувшись, встояти та втримати своє довоєнне життя, не зрадивши обов'язки. Серед тих, хто ані на день не полишив своє робоче місце, - працівники ЖКГ, які минулої неділі відзначили своє професійне свято.

Щодня ми бачимо, як вони наводять лад на міських вулицях. Вони тримають наш звичний буденний уклад і мріють, як після перемоги почнуть втілювати в життя все, що довелось відкласти через війну.

- Зараз ми можемо лише виконувати поточну роботу, - говорить заступник директора КП «СпецЕко» Михайло Лисенко. - Переважно зайняті поточним утри-

манням об'єктів благоустрою та зеленого господарства міста, збиранням та вивезенням відходів, прибиранням житлового фонду - тим, що можемо робити без додаткових фінансових вкладень. Утримання міста в чистоті є сьогодні головним завданням. Як і збереження квалі-

фікованого колективу, який роками зростає професійно. Адже як тільки буде проголошена наша перемога, одразу розпочнемо реалізовувати всі плани щодо оновлення і клумб, і скверів, і доріг, що були заморожені з початку введення воєнного стану. А планів у міста стати ще краще, ніж зараз, дуже багато.

Софія ПАЛЯНИЦЯ

путатами відповідних рішень. За словами мера, таких модернізацій із об'єктами кращих зразків німецької і датської техніки не те що в області, а й у великих містах не побачиш! Директор ДЖКГ Петро Василук пообіцяв розробити цікавий маршрут для відвідувачів.

Зміни внесено

Депутати внесли зміни до бюджету за рахунок отриманого залишку загального фонду - збільшуються видатки на 40 млн грн. Кошти будуть спрямовані на міжбюджетні трансферти, на придбання шкільного автобуса (3,5 млн грн) для ЗОШ № 3, придбання медобладнання та медичних виробів, проведення капремонтів для ЛІЛ І рівня (майже 3 млн грн), придбання товарів і послуг для Палацу культури і творчості (609 тис. грн).

- Придбання шкільного автобуса для опорної школи № 3 дасть змогу покращити комфорт та якість перевезення дітей у Східностаростинському окрузі, - впевнений Дмитро Биков. - Це дозволить вирішити питання підвезення дітей із сільської місцевості до школи.

Резервний фонд станом на 1 березня поточного року становить трохи більше 25 млн грн.

Присмні відзнаки

Дмитро Биков відзначив Подяками міського голови представників громади за вагомі трудові здобутки й багаторічну сумлінну працю. Почесною грамотою виконкому нагороджено директорку ДСОЦ «Горизонт» Наталію Мартинович, Подякою Полтавської обласної ради - директора підприємства «Міськліфт» Леоніда Косенка.

Час об'єднатись

Депутат Горішньоплавнівської міської ради Микола Стахів звернувся до присутніх із проханням підписати петицію до Президента України, яку він розмістив на сайті петицій.

Потрібно набрати 25 тисяч голосів, щоб припинити суддівське свавілля щодо Полтавського ГЗК.

- Розміщена на сайті петиція - не моя особиста, а всіх жителів міста, працівників комбінату, - наголосив Микола Стахів. - Саме ПГЗК в складні часи підставляв плече місту, наповнює бюджет не лише Горішніх Плавнів, а й регіону та області. Закликаю всіх долучитися до підписання петиції, щоб таким чином звернутися до Гаранта Конституції.

Міський голова зазначив, що нині всі стурбовані ситуацією, що склалася на ПГЗК:

- В умовах воєнного стану державі необхідні кошти - податки, бо потрібна зброя й усе для перемоги. Без великих підприємств, які успішно працюють, цього не буде. Треба підтримати петицію!

Наталка ВЕРЕМЧУК

«Визволити наші землі ми маємо самі»

Позаду вже рік боротьби за незалежність та свободу. Цей рік дав усьому світу змогу зрозуміти, ким насправді є українці. Люди всього світу захоплюються дивовижною силою української згуртованості та нашими військовими. І серед них є горішньоплавняни.

Усвідомлення неминучого

43-річний Олег Шматко народився в нашому місті. Після закінчення школи № 5 вступив до ПТУ. З 1999 року проходив строкову службу, потім продовжив навчання в Національному університеті харчових технологій у Києві за фахом «інженер харчових технологій». Займався підприємницькою діяльністю.

У 2014 році разом із родиною повернувся до рідного міста. Продовжуючи підприємницьку діяльність, навесні 2014-го долучився до роти охорони міста. Саме там працював над удосконаленням свого фізичного стану та стрільцької майстерності, адже вже розумів неминучість військового конфлікту з РФ.

26 лютого 2022 року, згідно з мобілізаційним розпорядженням, з'явився до військкомату, після чого був направлений до частини ТРО ЗСУ, де виконує завдання з протиповітряної оборони.

- Усвідомлювати, що війна буде, й бути до неї готовим - це різні речі, - зазначає Олег Шматко. - Війна назривала, і торік у лютому її початок для мене був питанням часу. Останні дні перед вторгненням я вже носив військовий квиток із собою. Це було не передчуття, а стійке усвідомлення неминучого. Чисельні війська РФ на кордоні, імітація нападу на прикордонників, європейські джерела інформації - це все голосно кричало про невідворотне. Але напад на київському напрямку був досить неочікуваним. І дійсність виявилася більш страшною. Вторгнення відбувалося майже в прямому ефірі, і, мабуть, жодні військові дії у світі не висвітлювалися так оперативніше і не були такими жакливіми. Інформація - це досить потужна зброя, і вона мала психологічно зламати українців, але завжди є

якесь «але». І вийшло навпаки. Більшість із тих, хто став на захист, мабуть, ніколи не готував себе до тривалої служби або участі у збройному конфлікті. Та рішення стати до лав ЗСУ для них, як і для мене, було очевидним, адже усвідомлювали, що потрібні тут і зараз.

Солдат ЗСУ виконував бойові завдання на Сході та Півночі країни.

Рішення Олега стати до лав ЗСУ родина сприйняла важко.

- На мій погляд, це більше було пов'язано з психологічним аспектом, - розмірковує чоловік, - а саме початком життя за інших обставин, в умовах наближення бойових дій. Війна тривала з 2014-го, але вона була десь там, на Сході країни, а тепер наблизилася майже впритул. Та для адаптації вистачило місяця. Бажан-

ня вивезти родину з міста не було. Я навіть не бачив доцільності цього, адже від війни сховатися неможливо. Люди виїжджали в західному напрямку, але ракети долітали й туди, як і в Харків та Кременчук. Зараз уся територія України - зона бойових дій. Виїхати за кордон? Я не бачив тоді і зараз не бачу в цьому сенсу, принаймні для мешканців нашого регіону. Звісно, план на випадок безпосереднього наближення воєнних дій ми мали. Головне - заправлена автівка, наявність усіх документів, мінімум необхідних речей і запас їжі та води на три доби. Це актуально й досі, але сприймається вже зовсім по-іншому.

Як добре зараз у Монте-Карло!

До військової служби чоловік ставить філософськи: є команда - її треба виконувати. Тим паче, що відділення, де несе службу військовий, складається виключно зі свідомих, мотивованих осіб, які на захист України стали добровільно в перші дні повномасштабного вторгнення. Серед них є і професійні військові, і з досвідом АТО та строкової служби, і зовсім без досвіду.

- Ті люди, що поруч, різні. Це повний зріз суспільства, - зазначає Олег Шматко. - Середній вік побратимів - 40-50 років. Це люди з різним життєвим досвідом, різною освітою. Але мета в нас спільна. І життя замкнене в коло: бойове завдання - відпочинок - навчання. Звісно, всім хочеться додому, але є розуміння, що ніхто цю роботу за нас не виконає. Ніхто не надішле нам війська, щоб визволити наші землі. Ми маємо самі це робити. Тому підтримуємо один одного. У нас навіть є теми, які не обговорюємо під час відпочинку. Це стосується, наприклад, політичних уподобань. Адже перебування в зоні бойових дій - це постійний стрес, то немає сенсу його збільшувати. Під час несення служби ми маємо бути впевнені один в одному і ком-

фортно, наскільки це можливо в таких умовах, співіснувати поряд... Багато тих, хто бачив Європу. І фраза: «Як же ж добре зараз у Монте-Карло!» навіть не викликає подиву. Тільки усмішку й тугу по тому життю, яке в нас вкрали.

У війні немає романтики

На запитання, чи залишився він таким же, як був до війни, мій співбесідник відповів, що звичайно став іншим.

- Інші всі - і родина, і ті, хто поруч щодня. Після ракетного обстрілу об'єкта інфраструктури в Кременчуці я брав участь в евакуації загиблих із числа цивільних. Це був перший такий досвід. І враження були досить сильні. Із часом почав сприймати це вже по-іншому. У війні немає романтики. Це бруд, кров і фактори стресу, які тебе супроводжують щоденно. Це така плата за честь бути воїном. І досвід, якого я хотів би не мати. Військова людина зникає жити в умовах постійного ризику для життя, причому жити досить ефективно. А для цивільних людей у тиловому місті небезпека дуже розмита, це зовсім не те що жити в зоні бойових дій. Людина взагалі досить швидко пристосовується до будь-яких умов. І визначення слова «комфорт» змінюється. Якщо немає централізованого водопостачання, то є пляшка з водою, якої

достатньо, аби помитися. Незручно, але можливо. Я доросла людина і чітко розумів, які виклики на мене чекають, швидко навчився вирішувати ці питання. Армія надала забезпечення - не в перші дні, але ж надала. Щодо його якості, то часу і сил це обговорювати не вистачає, та і сенсу немає.

Про місцевих на лінії фронту

- Місцеве населення, як і військові, усвідомлює: це війна. На тому боці - противник, і якими б не були зв'язки до початку вторгнення, тепер там немає нікого, окрім ворога. На Сході, де обстріли майже не припиняються, все одно живе цивільне населення. Навіть за умов відсутності електро- й водопостачання. Дітей немає, але дорослі є. Навіть якщо виїжджають, то недалеко, щоб можна було швидко повернутися додому, подивитися, чи вцілів будинок, взяти необхідні речі й знову по-

датися в більш безпечне місце, кілометрів так за 30. Гуманітарна допомога надходить, люди вистоюють довгезелі черги за нею, адже вижити самотужки неможливо. Для прикладу, вартість хлібного батона там становить 71 грн.

Про волонтерів

- Волонтери - це зараз уся країна. У перші дні вторгнення спальними мішками, одягом, ліхтариками, оковними свічками нас забезпечували саме волонтери. Та й годували також. Це були й приватні підприємці, які мали заклади харчування, звичайні люди, які готували вдома і приносили їжу в термосах. Узагалі де б не базувалася частина, через декілька годин після розташування до нас приходять місцеві з питанням про те, яку допомогу вони нам можуть надати. Я не можу нічого сказати про тих, хто збирає мільйони, - ми такого не отримували. Підтримують друзі та рідні.

Під боком у військового

- А через декілька годин після відвідування місцевими до нас підтягуються тварини: собаки, коти, іжаки. Були навіть випадки, коли приходили хазяйки, щоб забрати котів додому, бо їм у нас значно краще. Крім того, що ми їх підгодуємо, зажди знайдуться вільні руки, які їх почухають, або ті, в кого під боком

можна влягтися і поспати. Теж своєрідне волонтерство - допомога теплом і муркотінням.

Родина, місто, світ

Дзвінки додому для Олега - це зв'язок не лише з родиною, а й зі світом.

- Більшу частину часу ти виконуєш поставлені бойові задачі, вирішуєш побутові питання або відпочиваєш. І 24/7 думаєш саме про це. А розмова з дружиною, мамою - це вихід із цього замкненого кола, новини про дітей, про навчання у школі, про дитячий садочок, про місто. Це перемикає свідомість, ти наче поринаєш в інший світ. Новини з інтернету ми майже не читаємо - для нас вони вже не зовсім новини. А військовий має виконувати свою справу, і чим краще, тим більше приносить користі.

Олег Шматко переконаний, що за цей час змінилося й наше місто.

- Багато років місто асоціювалося виключно з мітингом біля виконкому проти перейменування та відвідування базару по суботах. Нині відчувається інша атмосфера. В місті багато військових. І це не може не накладати відбиток на цивільне населення. Упевнений, що сьо-

годні ніхто б і не спромігся виступати проти знесення пам'ятника Леніну чи голосно висловлюватися за руський мир. Усі, хто зараз тримає зброю, має трохи інше світосприйняття, і його треба буде враховувати цивільним у подальшому житті.

Перемога буде

Але вірити недостатньо, треба докласти максимум зусиль для досягнення мети, і саме це вже більше року роблять Збройні сили України.

- Я залишив свої плани, мрії, життя до війни. Відмовився від цього і прийняв нові правила гри, за якими живу, - реєструє військовий. - Без планів на неосяжне майбутнє. Попереду ще багато випробувань, але Україна буде. І будуть люди. Але все-все буде іншим.

Ольга ТАРАНІНА

Переможна музика

Глибокi шрами на душах нашого покоління залишає війна. Та найглибші вони в дітей, які зростають під звуки сирен та вибухів. Як на очах змінюються ті, хто найтонше відчуває світ - маленькі музиканти, та як війна змінила її саму, напередодні свого 65-річчя розповіла чи не найвідоміша викладачка місцевої музичної школи Людмила Бекетова.

Музична школа Горішніх Плавнів славиться своїми успішними учнями далеко за межами нашого регіону. З кожного конкурсу музиканти-початківці повертаються з перемогами. Відзначають їхню обдарованість та навченість і за кордоном. Серед відзнак, отриманих лише за останні кілька місяців, є призи з Канади, Франції, Туреччини, Румунії та Чехії, що вже казати про перемоги в Харкові, Києві, Житомирі. Хмельницькому, Дніпрі та Полтаві. А це мова йде тільки про учнів Людмили Бекетової - викладачки вищої категорії по класу фортепіано.

- Колеги неодноразово казали, що мені щастить на талановитих учнів, - каже педагог. - Не буду сперечатись. Тільки додам, що це, мабуть, за моє терпіння і прагнення віддати дітям якомога більше біля мене опиняються такі гарні, обдаровані учні. Кожна дитина - це особистість, і дуже гірко, коли вона не розкриває себе повністю. Моя задача - допомогти їй повірити у свою унікальність та спрямувати всі сили на розвиток того, що дав Бог.

Для більшості учнів Людмила Бекетова є вимогливою вчителькою, яка пояснює, що любити можна батьків, а вчителя треба поважати. Бо як не буде довіри, поваги й послуху, то не буде й високих результатів. А щоб досягти певних вершин, якою б талановитою не була дитина, учень має довіряти своєму вчителю. Чималу роль відіграє й батьківська підтримка. Там, де вона є, завжди буде результат.

Життєвий шлях

Бажання опанувати фортепіано в дівчинки було завжди. Зростала вона у творчій, інтелігентній родині. Батько закінчив виш із червоним дипломом та працював заввідділом культури в Пирятині, мама - медична сестра, відзначена нагородами обласного рівня. Тож зростала дитина в захопливій атмосфері мистецтва та освіченості, і її потяг до прекрасного родинна підтримувала й розвивала.

- Завдяки тату я з найменшого віку обожною мистецтво та історію, - пригадує пані Людмила. - Саме він відкрив у мені захоплення музеями, допоміг розвинути

цікавість до незвичайного, які я несучу в собі все життя, тримаючи в пам'яті як найкращі спогади. Одним із найяскравіших спогадів дитинства залишився день у Києві. Тато в робочих справах перебував у столиці, і він показав мені майстерні Лаври, в яких шили концертні костюми для оперних солістів та естрадних співаків, де ремонтували музичні інструменти.

Піти до музичної школи було власним рішенням дівчини, яке беззаперечно схвалив тато. І подальше навчання в музичному училищі він теж усіяко підтримував. Тим більше, що донечка була відмінницею і в музичній, і в загальноосвітній школі. Щоправда, обираючи майбутню професію, вона дещо вагалась між музикою і медициною, та про обрану долю жодного разу не пошкодувала. Хоча й випробувала себе на різних нивах.

У життєвому досвіді співрозмовниці, яка має три освіти, є викладання історії та уроків музики в загальноосвітній школі. Вона навіть кілька років працювала бухгалтером. Але жодного разу в неї не виникло бажання залишити фортепіано. Тож учнів, які втомлюються від важкої праці опанування музичного інструмента, Людмила Миколаївна намагається надихнути та переконати в незамінності для успішного майбутнього наявності музичної освіти.

- Вміння грати на музичному інструменті - це розвиток логіки, математичних здібностей, навичок комунікації, поєднання філософії та образотворчого мистецтва, - переконана пані Людмила. - Ми виховуємо в дитині не просто музиканта, а різнобічно розвинену особистість. А музикант не лише вчиться грати на інструменті, а одночасно розвиває кілька навичок навіть під час читання нот. Я розкажучу своїм учням, який цікавий світ; вони вчаться відчувати й розуміти. Ба більше, я сама пишу вірші, і ми навчаємось навіть накладати слова на музику. Намагаюся довести учням, що кожен музичний твір за наповненістю - це наче ціле людсь-

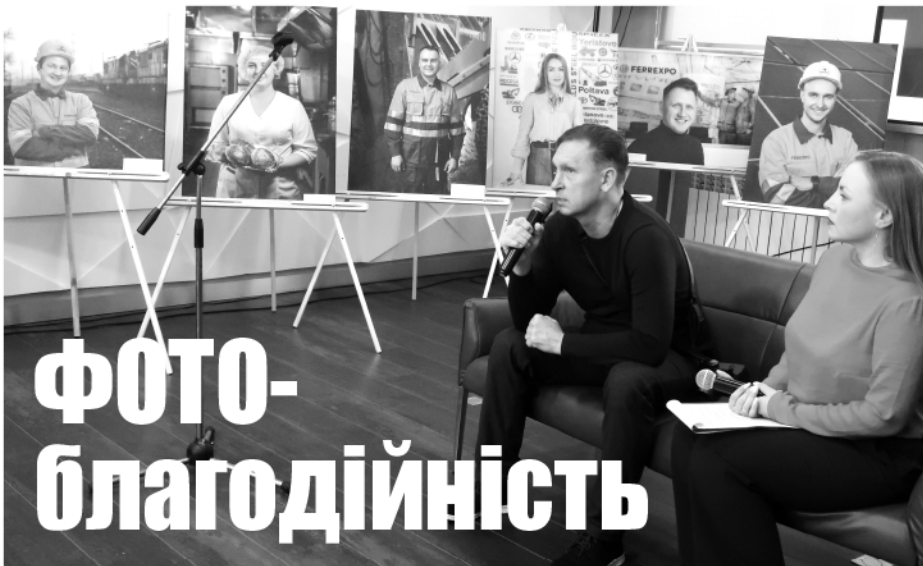

ФОТО- БЛАГОДІЙНІСТЬ

Горішньоплавняни взяли участь у проєкті відомого фотографа Олександра Чекменьова. Виставка їхніх портретів дала змогу допомогти фінансово одній з українських родин, що постраждала через війну.

У конференц-залі готелю «Ольвія» людно. Присутні в передчутті зустрічі з відомим фотографом Олександром Чекменьовим не гають часу - донатять посильну суму й отримують номерки для участі в благодійній лотереї. Жваво обговорюють, кому ж доля дасть шанс виграти приз - портрет Володимира Зеленського у виконанні гостя. А ще роздивляються портрети працівників Ferrero, які взяли участь у фото-проєкті «Обличчя гірничої промисловості».

Відчувати життя крізь об'єктив

Олександр Чекменьов родом із Луганщини, останніми роками працює в Києві. Відчуває вдячність до батьків, яким уже по 77, які свого часу, тяжко працюючи на заводі, потрошку відкладали гроші на придбання такого бажаного фотоапарата «Зеніт» для свого сина. Фотограф одразу зазначив, що його роботи можуть розпо-

вісти про нього краще, ніж він сам. І наголосив, що свідомо знімає з 1991 року - із часів незалежності.

- Тоді мені як фотографу-початківцю було важливо встигнути відзняти все в тому сторіччі й у тому тисячолітті, бо жити на стику віків і тисячоліть - унікальний шанс. Я розумів, що це буде цінно згодом. Так і сталося, коли ці роботи наприкінці 90-х почали публікувати в київських газетах та журналах. Мистецтва фотографувати навчався спершу у фотогуртку, потім шукав свій стиль безпосередньо на вулиці, коли знімав перехожих, надихався іншими фотографами, публікаціями швейцарського журналу «Камера». Мені важливо перед зйомкою людей налагодити з ними контакт, зрозуміти їх, - говорить фотограф.

Олександр Чекменьов - автор численних фотопроєктів. У 2014 році отримав Гран-прі «Фотограф року».

Україна цікава

На думку фотографа, цікавість до України почала зростати ще з 2014-го на фоні політичних та воєнних подій.

- Хтось вважає, що інтерес до України згасає, але в мене інша думка. Лише за останній рік у мене відбулося 27 виставок у Європі та Америці - за 30 років моєї діяльності в мене було всього 20 подібних заходів! І нині я отримую замовлення. Тож увага до України, причому не тільки до воєнних подій, присутня - люди за кордоном хочуть дізнатися, які ми насправді. Для мене герої - ті люди, які залишилися в Києві після початку війни - звичайні медики, актори, пекарі, пенсіонери. І на обкладинці New York Times Magazine теж був один із відзнятих мною таких героїв.

Пізніше зйомки надихнули Олександра створювати фото, що можуть бути свідченнями війни. Це знімати набагато важче й відповідальніше. Передати переживання від війни важливо, щоб і люди на іншому кінці земної кулі відчували, що вони теж могли бути на місці українців. Хоча воєнним фотографом себе не вважає, просто своєю працею допомагає збирати кошти для тих, хто цього потребує найбільше.

- Так став волонтером, і мені не соромно буде, коли мої діти спитають мене, а що я зробив під час війни, щоб наблизити нашу перемогу, - наголосив Олександр.

Добра справа

Кульмінацією спілкування стала благодійна лотерея. Переможцем став місцевий журналіст Іван Кладченко. Разом відвідувачі виставки зібрали 105 тис. грн - кошти будуть передані родині із Зайцевого, яка потрапила під обстріл, коли спробувала виїхати в більш безпечне місце. Нині сім'я проживає у Львові: мати втратила доньку й руку, чоловік пережив операцію, а син потребує оперативного втручання.

Наталка ВЕРЕМЧУК

ке життя, яке ми можемо прожити щоразу, як виконуємо його.

Війна

Саме діти, які тонко відчують світ, найгостріше переживають наше сьогоднішнє.

- Я бачу, як впливає війна на моїх учнів, - гірко зітхає вчитель, - і як найменші починають тремтіти всім тілом від звуків повітряної тривоги, і як стійко намагаються займатись під час відключення світла старші. Та ми вчимося опановувати себе і в таких ситуаціях знаходити сили долати перепони, аби жити нашим, наскільки це можливо, повноцінним життям. Ми маємо пристосовуватись до нових умов, і я можу впевнено сказати, що наші випускники зможуть стати успішними в будь-якій галузі, яку оберуть для себе. Адже змогли

ж ми не втратити процес навчання під час карантину. Більше того, змогли розширити свої можливості за складних часів дистанційного навчання. Саме тоді в нас з'явилась можливість заявити про своїх учнів на весь світ і в онлайн-режимі долучитись до міжнародних конкурсів, на які ми навряд чи могли потрапити у звичайних умовах. Ми змогли продемонструвати музикантам всього світу, наскільки талановита нація українців і які в нас обдаровані діти.

І як результат: Франція - 2 місце, Туреччина - 1 місце, Румунія - 1 місце, Чехія - 2 місце, Торонто (Канада) - 2 місце, Оттава (Канада) - 1 та 2 місця. І це лише за період із 15 листопада до 10 березня.

Звісно, що за час війни змінилась і сама Людімила Миколаївна:

- Я відчуваю, наскільки за цей рік стала більш емоційно незахищеною від усві-

домлення того, що наша найталановитіша, найобдарованіша, найвідданіша молодь, яка має розвивати Україну, зараз вимушена зі зброєю захищати країну від ворога. Я не можу залишатись спокійною, розуміючи, що в ці хвилини заради нашого спокою ризикує своїм життям мій колега, який добровольцем пішов на фронт. Я розумію, що він не міг вчинити інакше, але як же розривається душа від думки, що там, в окопах, зараз пречудовий трубак, талановитий педагог, на якого тут чекають учні. Та я впевнена, що наші хлопці повернуться з перемогою і наші життя будуть сповнені переможною музикою. А більшого стимулу до життя, аніж музика, на даний момент я не бачу.

Софія ПАЛЯНИЦЯ

Найкраща нагорода - золото

Наші гімнастки граційно і впевнено підіймаються на найвищі сходинки п'єдесталів пошани турнірів з художньої гімнастики в різних містах України, збираючи виключно золоті нагороди.

Crystal Cup у столиці

12 березня в Києві відбувся відкритий чемпіонат з художньої гімнастики Crystal Cup. Змагання зібрали понад 400 учасниць. Була серед них і юна, проте вже впевнена у своїх силах Олександра Гошкович з Горішніх Плавнів (представляє КДЮСШ № 1, м. Кременчук; тренерка - Лілія Марченко). Дівчинка виступала в категорії А з двома предметами - м'ячем і булавами. Кожні змагання - це випробування. А тут ще й час виступу перенесли, тож ледве приїхали до столиці - й відразу на сцену!

- Саша виступає вже не перший рік, тож може зорієнтуватися в нестандартних ситуаціях, - зазначає мама дівчинки Вікторія Гошкович. - Досвід і практика даються взнаки. Так, під час виступу Олександра чує музику і якщо розуміє, що десь не встигає, свідомо пропускає якийсь із елементів, коригує їх, щоб зрештою закінчити програму вчасно, відповідно до музичного супроводу. Її тренерка відзначає, що далеко не всі дівчатка це можуть робити. Ось тому ми й намагаємося возити дочку на різні змагання, щоб вона набиралася досвіду й уміння виступати.

У підсумку на чемпіонаті Crystal Cup Олександра Гошкович здобула перше місце у своїй категорії.

Олександра й «Олександріна»

Відкритий турнір міста з художньої гімнастики «Олександріна-2023» пройшов 18 березня в Олександрії. Він відбувається традиційно двічі на рік - навесні й восени. Олександра Гошкович відмінно виступила й на цих змаганнях, виборовши золоту медаль у категорії з двома предметами - обручем і булавами. До речі, її улюбленим предметом є саме булави - з ними Саша виступає на кожних змаганнях, де є така можливість.

19 золотих «Айседори»

Саме таким є загальний здобуток юних вихованок СК «Айседора» з Горішніх Плавнів, які також узяли участь у Відкритому турнірі міста з худож-

ної гімнастики «Олександріна-2023» в Олександрії.

Як наголосила керівниця СК «Айседора» Анна Клепініна, дівчатка показали неймовірний результат. Золоті нагороди вибороли Аліса Коваленко, Анастасія Шемет, Софія Кохтомирченко, Поліна Бочарнікова, Мілада Грищенко, Кароліна Олійник, Софія Музика, Анна Чумаченко, Катя Лебідь, Ульяна Потапенко, Віолетта Гілевич, Злата Бочарова, Маша Мосієнко, Ангеліна Белогаєнко, Мілана Оганісян, Софія Русакова, Аліса Ужва, Аріна Горбенко, Емілія Харченко.

Вихованок до змагань підготували тренерки Анна Клепініна, Тетяна Пушкаренко, Яна Второва та Єлизавета Коваленко.

Команда переможців

Школярі Горішніх Плавнів здобули перше місце в обласній гімназіаді з бадмінтону.

З метою розвитку фізичної культури та спорту серед учнів та учениць закладів загальної середньої освіти, масового залучення учнівської молоді до занять спортом у Горішніх Плавнях уже другий рік поспіль проводиться гімназіада Полтавщини з бадмінтону.

Цього разу участь у змаганнях узяли близько 30 учасників, які представляли чотири територіальні громади області, а саме: Горішньоплавнівську, Кременчуцьку, Градизьку та Пришибську. Захід відбувся 14-15 березня в спортивному комплексі «Динамо».

Юнаки та дівчата змагались в одиночній, парній і змішаній категоріях.

Школярі навчальних закладів Горішніх Плавнів показали високі результати.

В одиночному розряді серед юнаків I місце посів Артем Демченко, учень 11 класу ЗОШ № 1. III місце виборов Сергій Запорожченко, учень 9 класу ЗОШ № 2.

В одиночному розряді серед дівчат місце розподілилися так: I місце - Софія Проненко, учениця 8 класу СЗОШ № 4, II місце - Дар'я Шпорт, учениця 8 класу СЗОШ № 5 ім. Л. І. Бугаєвської, III місце - Аріна Подгорна, учениця 10 класу СЗОШ № 4.

У парному розряді серед юнаків Артем Демченко та Серій Запорожченко посіли I місце, а в парному розряді серед дівчат I місце вибороли Софія Проненко та Аріна Подгорна.

У змішаному розряді перемогу здобули Артем Демченко та Дар'я Шпорт.

У загальному заліку збірна команда нашого міста здобула I місце гімназіади Полтавщини з бадмінтону. Другими стали представники Кременчуцької територіальної громади. А замкнули трійку призерів школярі Градизької ТГ.

Переможці та призери нагороджені дипломами, медалями та кубками Полтавського обласного відділення (філії) Комітету з фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України.

Медалі юнацького чемпіонату

Вихованка дитячо-юнацької спортивної школи № 1 м. Горішні Плавні Віолетта Ульянова на чемпіонаті України з плавання серед юнаків здобула дві медалі.

Чемпіонат України з плавання серед юнаків стартував у місті Бровари 17 березня і тривав декілька днів. Змагання відбувалися на базі фізкультурно-оздоровчого закладу «Плавальний басейн «Купава» і були спрямовані як на підвищення рівня спортивної майстерності плавців, так і на виявлення спортсменів - кандидатів до збірної команди України з плавання.

Участь у чемпіонаті взяли 270 плавців. Горішні Плавні представляли три спортсменки - Віолетта Ульянова, Олеся Олешко і Божена Сучкова. Усі, за словами тренера Артема Лашка, виступили добре. Олеся Олешко і Божена Сучкова змогли покращити свої попередні результати. Найкращий рівень продемонструвала Віолетта Ульянова. На дистанції 200 м батерфляєм дівчина виборола бронзову медаль. Також стала володаркою срібної медалі в багатоборстві, яке включає в се-

бе дистанції 200 м комплексним плаванням, 100 м батерфляєм та 200 м батерфляєм.

- Хоча Олеся Олешко і Божена Сучкова не дотягнули до медального заліку, проте їхні результати зараз покращуються, і це чудово. У дівчат є бажання і стимул працювати, - підбив підсумки виступу своїх підопічних на чемпіонаті України з плавання серед юнаків тренер Артем Лашко. - Віолетта Ульянова займається плаванням із 9 років, зараз їй 13. Це не надто великий період. Але, я вважаю, вона дуже непогано зараз виступає, досить талановита спортсменка, яка, будемо сподіватися, в майбутньому зможе стати чемпіонкою України. Принаймні мені б цього дуже хотілося. Віолетта з великим бажанням і відповідальністю ставиться до тренувань, до змагань. Очікуємо, що в майбутньому вона зможе виступити ще краще. Тим більше як її тренер бачу, що в неї є відповідний потенціал для цього. Але потрібно працювати, щоб досягнути вищих результатів.

Сторінки підготувала
Ксенія КОВАЛЬЧУК

